

— Θά γείνη κωμωδός!»

Μετά τοῦτο ἡγέρθη βραδέως ἡ νύμφη τοῦ θανάτου. — «Τέκνον θά σέ ἐκδικήσω, εἶπεν αὕτη, μετά τὸν θάνατόν σου· θά κατασυντριβῇ ὁ ἀρτιγέννητος ἀριστοτέχνης ὑπὸ τὸ βάρος τῆς μνήμης σου!.....»

Sarah Bernhardt

(Ἐκ τῶν τοῦ Paris Muscio)

ΕΞΕΛΘΗ ΤΟ

Ἑττικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ ΔΙΣΕΚΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1880

κομψὸν καὶ ὠραῖον, σοβαρὸν καὶ εὐτράπελον, πεζὸν καὶ ποιητικόν, διατρέχον ἤδη τὸ δέκατον τέταρτον τῆς ἡλικίας τοῦ ἔτος.

Ὅπως πάντοτε, οὕτω καὶ ἐφέτος διακρίνεται εἰς τὸ καθ' αὐτὸ Ἡμερολόγιον, Ἑπιτομίδα, Ἱστορικὰ, Σύμμικτα, Ποιήσεις καὶ Ἀπογραφικὰ καὶ Ἐθρολογικὰ. Τὴν διαίρεσιν ταύτην ἀποτελοῦσι 19 διατρίβαι, ὧν τέσσαρες μὲν ἡ Ἑπιτομὴ, Ὁφίς καὶ Πίθηκος μετὰ τῶν Ἱστορικῶν, Ἀτίλα βασιλέως τῶν Οὐγγῶν, Τοῦ στέμματος τοῦ Ἀγίου Στεφάνου καὶ Αὐτοκρατορίας καὶ Παπασύνης ἀνήκουσιν εἰς τὸν γλαφυρὸν καὶ πολλοῦ λόγου ἄξιον κάλαμον αὐτοῦ τοῦ ἐκδότου κ. Εἰρηναίου Ἀσωπίου, δεκαπέντε δὲ αἱ τῶν Συμμίκτων, ἐν οἷς συναριθμοῦνται Ἱστορικὰ καὶ Διηγήματα καὶ Μῦθοι, εἶνε παραγωγὰι διαφόρων γραφίδων γνωστῶν. Ἐκ τούτων ἄξιαι σημειώσεως εἶνε ἡ ὑπὸ τῆς κ. Καλλιόπης Κεχαγιᾶ Περὶ τοῦ καθόλου τῆς παιδεύσεως προγράμματος, ἡ ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Αἰκατερίνης Ζάρκου Σκεῦη καὶ οἰκιακὴ πολυτέλεια κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Γεωργαντοπούλου Ὁρησκευτικαὶ ἑορταὶ καὶ δημόσιαι παρηγύρεις κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ἐν Ἰταλίᾳ — ἰδίᾳ δὲ αἱ Δημοθυρίαι καὶ τὰ Γαμοδαίσια διὰ τὸ περίεργον — ἀποτελοῦσα τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ὅλου, τοῦ δευτέρου καὶ περιεργωτέρου δημοσιευθεσομένου τὸ 1881.

Μετά τὰ Σύμμικτα ἔρχονται αἱ Ποιήσεις περιλαμβάνουσας 10 ποιήματα, ὧν τρία γαλλιστί· τούτων πάλιν ἰδιαιτέρας μνείας ἄξιον διὰ τὴν χάριν καὶ τὴν περὶ τὴν στιχοῦργησιν ἀφέλειαν εἶνε τὸ ὑπὸ τῆς κ. Μαριέτας Μπέτσου ποιηθὲν Τῆς σταχτοπούτας τὸ παραμῦθον.

Μετά τὰς Ποιήσεις ἐπέρχεται Ἀπογραφικὸς πίναξ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὅλης Ἑλλάδος διηρημένου κατὰ νομοῦς, ἐπαρχίας καὶ πρωτευούσας νομῶν τε καὶ ἐπαρχιῶν, τούτῳ δ' ἀκο-

λουθεῖ ὁ Γενεαλογικὸς τῶν ἐπισημοτάτων βασιλευσῶν οἰκογενειῶν· πλὴν δὲ τούτων ἐνυπάρχουσι καὶ 16 Προσωπογραφίαι.

Οὕτως ἔχον τὸ Ἑττικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Ἀσωπίου καταδεικνύει ὅτι οὗτος οὔτε μόχθων, οὔτε ἐπιμελείας, οὔτε δαπανῶν ἐφείσθη, ὅπως καὶ ἐφέτος παράσχη τοῖς ἐντευζομένοις συνδαιτυμόσι τὴν φιλολογικὴν του ταύτην πινδαίσιαν ὅσον οἶόν τε καλῶς κατηρτισμένην καὶ εἰς τὰς προσδοκίας αὐτῶν νὰ ἐπαρκέσῃ δυναμένην. Καθ' ἡμᾶς ὁ κ. Ἀσωπίος εἶνε παντὸς ἐπαίνου ἀνώτερος καὶ πάσης συνδρομῆς ἄξιος, τοιοῦτον ἐκδὼς τὸ Ἑττικὸν Ἡμερολόγιον ἐν πολλοῖς μὲν μεταξὺ τῶν πρῶτων εὐρωπαϊκῶν συναριθμοῦμενον, ἐν τισὶ δὲ καὶ πολλῶ τούτων ὑπερέχον· καθότι ἐν ταῖς Strenne τῶν ἰταλικῶν ἐφημερίδων σατυρικῶν τε καὶ πολιτικῶν καὶ αὐτῶν τῶν πρῶτα φερουσῶν εὕρισκε τις πέντε ἕως δέκα διηγηματικά, ἅπερ προσφύτερον θὰ ἐκαλοῦντο σκαλαθύρματτα, καὶ πλέον οὐ· ἐκ τῆς ἀναγνώσεως δὲ τῶν σκαλαθυρμάτων τούτων οὐδὲν ἄλλο κέρδος προσπορίζει ὁ ἀναγνώστης ἢ ὅτι προσκαίρως τέρπει τὴν ψυχὴν του, μηδὲν τὸ ὠφέλιμον ἔχων νὰ ἀποκομίσῃ, διότι εἶνε ἔπεα πτερόεντα· ἐξ αὐτῶν δὲ πάλιν τῶν γαλλικῶν Almanach τὸ τοῦ Mathieu de la Nièvre τὸ κατ' αὐτὸν indispensable à tout le monde, τὸ rédigé par les principaux savants et écrivains ἂν δὲν ὁμοιάζει τοῖς τῶν ἀνθρώκων σάκκου, ἐπὶ τοῦ στομίου τῶν ὁποίων ἔχουσι τοὺς ἐκλεκτοτέρους ἀνθρακας, ὅπισθεν δ' αὐτῶν κονιοπάστους λίθους καὶ κόνιν, τούλάχιστα τὸ ἐσωτερικὸν δὲν ἀνταπακρίνεται πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς θερμὰς συστάσεις τοῦ κ. Mathieu· τὰ δ' ἄλλα δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι εἶνε δι' εἰδικὰς κοινωνικὰς κλάσεις ὡς τὸ Almanach illustré de la première communion et de la persévérance, τὸ Almanach des mères κλπ. περιέχοντα εἰδικὴν ὕλην ἐξυπηρετοῦσαν ὃν προτίθενται σκοπόν. Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν τὸ Ἑττικὸν Ἡμερολόγιον ἔνεκα τῆς μακρᾶς πείρας, τῆς πολλῆς εὐμαθείας καὶ τῆς ἐξαιρέτου καλαισθησίας τοῦ ἐκδότου αὐτοῦ Εἰρηναίου Ἀσωπίου δύναται νὰ ᾖν χρησίμους ἀνεξαιρέτως εἰς πάντας, ἵνα μὴ εἴπω ἀναγκαῖον εἰς πολλοὺς· τοιοῦτον δὲ ὃν τὸ συνιστῶμεν εἰς ὅλους ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ μάλιστα τῆς πρώτης τοῦ νέου ἔτους, καθ' ἣν ἐπιθίδονται δωρεαί. Καὶ πράγματι ἀντὶ τῶν ἐφημέρων πλαγγόνων καὶ τῶν μικροβίων νευροσπάσεων καὶ λοιπῶν παιγνιδίων, ἅπερ κατὰ τὸ σῶνθεος προσδίδονται ὡς δωρεαί, δὲν ἤθε-

λεν εἶσθαι καλλίτερον νὰ δωρήσωνται, οἱ γονεῖς πρὸς τὰ ἑαυτῶν τέκνα καὶ οἱ φίλοι πρὸς τὰ τῶν φίλων ἀνὰ ἐν Ἡμερολόγιον; Εἰς τὸ ἀγγλικὸν Λύκειον τῆς Ὁξφόρδης τὸ ὀνομαζόμενον Queen's College ὁ οἰκονόμος τούτου κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως γνωρίζετε τί δῶρα ἐπιθίδει τοῖς τροφίμοις; Τί φαντάζεσθε; Σπιλποτάτην βελόνην, ἀφ' ἧς ἀρτᾶται κλώσμα ἐξ ἐρυθρᾶς μετάξης, προσφέρων δὲ ταύτην λέγει — Take this and be thrifty ἤτοι «Λάβε αὐτὸ καὶ ἔσο οἰκονόμος»· χάριν δὲ τῆς εὐλόγου τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Παρθενῶτος περιεργείας παρεκδῶμεν πρὸς στιγμὴν τοῦ σκοποῦ μας ὅπως μεταδώσωμεν αὐτοῖς τὸ ἱστορικὸν αὐτοῦ.

Ἡ χρῆσις τῆς βελόνης ταύτης ὡς δωρεᾶς διατηρηθεῖσα μόνον ἐν τῷ Λυκείῳ τῆς Βασιλίσσης ἀναφέρεται ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ διαιωνισθῇ ἡ μνήμη τοῦ ἐφημερίου καὶ ἐξομολογητοῦ τῆς βασιλίσσης Φιλίππας συζύγου τοῦ Ἐδουάρδου Γ' Ροβέρτου Eglesfeld τοῦ τὸ 1340 τῇ Λύκειονιδρύσαντος. Ἐπιστεύθη καὶ πάντες οἱ ἱστορικοὶ οἱ τῆς δωρεᾶς ταύτης μνεῖαν ποιήσαντες τὸ ἐπαναλαμβάνουσιν ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Eglesfeld παρήχθη ἐκ τῶν λέξεων aiguille et fil, προστιθέντες ὅτι τοιαῦται ἔννοια ἀναμνηστικαὶ ἦσαν συνήθεις κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους.

Τὴν ἔννοιαν τοῦ ἔθους τούτου τοῦ ἀγγλικοῦ λυκείου ἐπεθυμοῦμεν πολὺ νὰ ἐλάβωμεν ὡς παράδειγμα καὶ οἱ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας δωρεᾶς ποιοῦντες καὶ λάβε αὐτὸ καὶ ἔσο οἰκονόμος νὰ λέγουν πάντες πρὸς οὓς δωροῦνται καὶ νὰ ἐκλέγωσιν ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα νὰ μὴ ἀφυπνίζωσιν εἰς τοὺς παῖδας καὶ τὰς νεάνιδας τῆς πολυτελείας καὶ τῆς ματαιότητος τὴν ἐπιθυμίαν, ἀλλ' ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα χρησιμεύουσιν εἰς τὸ νὰ διδάξωσιν αὐτοὺς κατὰ τι, ν' ἀναπτύσσωσι τὴν διάνοιάν των καὶ τέλος νὰ τοῖς καθίστανται πῶς χρήσιμα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μεσσηνιακὸν Ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1880. Ἔτος Α'. Ἐκδίδεται τῇ φροντίδι **Ι. Π. Παρασκευοπούλου**, δαπάναις Γ. Α. Μιχαλακῆ καὶ ἀδελφῶν. **Ἐν Καλάμῳ 1879.**

ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐξεδόθη πρὸ μηνὸς σχεδὸν Ἡμερολόγιον οὗ τὰ περιεχόμενα δημοσιεύομεν κα-